

Т. І. Березюк

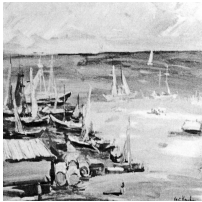
Коровін Костянтин Олексійович

КОРОВІН Костянтин Олексійович (Коровин Константин Алексеевич; 23. 11(05. 12). 1861, Москва – 11. 09. 1939, Париж) – російський живописець і художник театру. Брат [Сергія](#), батько [Олексія Коровіних](#). Закін. Моск. училище живопису, скульптури та архітектури (1875 вступив на архіт. відділ., 1876 перейшов на відділ. живопису; викл. В. Перов, І. Прянишников, О. Саврасов, Є. Сорокін), навч. в АМ у С.-Петербурзі (1882–83). Отримав звання неклас. художника. Співзасн. 1898 Літ.-худож. гуртка. Від 1900 – гол. художник Великого театру у Москві. 1901 – голова жанр.-портрет. класу Моск. училища живопису, скульптури та архітектури (1918–22 брав участь у його реорганізації, а також Строганов. училища). 1903–23 – чл.-засн. та учасник виставок Спільки рос. художників. 1905 обраний академік живопису. 1918–19 викладав у Держ. Вільних худож. майстернях. Автор живопис. пейзажів, натюрмортів, портретів і театр. декорацій. Учасник мистецьких виставок від 1889. Персон. – у Москві (1921–22, посмертна – 1961), Берліні (1923, 1928–30), Нью-Йорку (1924), Парижі (1925, 1929), Брюсселі (1928), Бірмінгемі, Амстердамі, Белграді (усі – 1928–30), Ленінграді (нині С.-Петербург), Києві (обидві – 1961, посмертні). Для приват. опери Мамонтова 1885–1900 оформив постановки: «Снігуронька», «Псковитянка» і «Садко» М. Римського-Корсакова, «Хованщина» М. Мусоргського, «Князь Ігор» О. Бородіна, «Аїда» Дж. Верді, «Кармен» Ж. Бізе, «Фауст» Ш. Гуно; у Москві та Петрограді (нині С.-Петербург) – опери «Русалка» О. Даргомижського (1900), «Демон» А. Рубінштейна (1902), «Алеко» С. Рахманінова (1903), «Життя за царя» та «Руслан і Людмила» М. Глінки (обидві – 1904), «Сказання про невидимий град Кітеж» та «Золотий півник» М. Римського-Корсакова (обидві – 1906–09), «Загибель богів» Р. Вагнера (1911); балети «Горбоконики» Ч. Пуньї (1903), «Саламбо» А. Арендса (1910); вистави – «Вишневий сад» А. Чехова (1905), «Живий труп» Л. Толстого (1912), «Макбет» В.

Шекспіра (1914); відділ Росії на Міжнар. виставці в Парижі (30 панно на сюжети із життя Сибіру, Край. Півночі, Серед. Азії; 1899–1900; Орден. Почес. легіону, Гран-Прі, кілька медалей). Оформляв вистави театрів і театр. труп, зокрема балет «Дон Кіхот» Л. Мінкуса (для гастролей трупи Г. Павлової в Лондоні), опери «Севільський цирульник» Дж. Россіні (для гастролей Ф. Шаляпіна у США), «Снігуронька» і «Князь Ігор» (для «Рос. опери» М. Кузнецової у Парижі). Писав мемуарні нариси та оповідання, публікував їх в емігрант. виданнях. Автор кн. «Из моих встреч с А. П. Чеховым» (1924; опубл. 1929), «Моя жизнь» (1935), «Шаляпин. Встречи и совместная жизнь» (1939). Видано зб. «Константин Коровин вспоминает...» (Ленинград, 1971; Москва, 1990), «Краски России: Очерки. Воспоминания. Рассказы» (Ленинград, 1986). Окремі роботи зберігаються у ДТГ (Москва), ДРМ (С.-Петербург).

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Співачка Т. Любатович» (1886), «Біля балкона. Іспанки Леонора і Ампара» (1888), «Біля вікна» (1893), «Паперові ліхтарі» (1895), «Господиня» (1896), «Гирло Північної Двіни» (поч. 20 ст.), «Ф. Шаляпін» (1911), «Троянди та фіалки» (1912); серія «Вогні Парижа» (1920–30-і рр.).

Рекомендована література

1. Константин Коровин. Жизнь и творчество: Письма. Документы. Воспоминания. Москва, 1963;
2. Коган Д. З. Константин Коровин. Москва, 1964;
3. Басыров А. Я. Константин Алексеевич Коровин. Ленинград, 1965;
4. 1985;
5. К. Коровин: [Альбом]. Москва, 1997.

Бібліографічний опис:

Коровін Костянтин Олексійович / Т. І. Березюк// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5923>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).